

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA

MARK TWAIN

MARK TWAIN

MARK TWAIN

KSIAŻĘ

i

ŻEBRAK

(The Prince and the Pauper)

ŁÓDŹ 1959 r.

MARK TWAIN

KSIĄŻE

ŻEBRAK

(The Prince and the Pauper)

MARK TWAIN

Mark Twain — to pseudonim wybitnego pisarza amerykańskiego. Prawdziwe jego imię i nazwisko brzmi — Samuel Langhorne Clemens. Urodził się on w roku 1835, umarł w 1910.

Tak się składa, że nie tylko dzieci ale i dorośli wiele mają do zawdzięczenia książkom Marka Twaina. Lubią je bardzo, śmieją się przy nich, głęboko jednocześnie się wzruszając. A dzieje się to dzięki sile oddziaływania Marka Twaina, który znakomicie poznał życie i zrozumiał, że przysparza ono dużo smutku, cierpienia i zgryzozy, ale i dużo humoru, i pogody.

Obok podręczników i książek najlepszą szkołą Twaina było samo życie, oglądane okiem wrażliwego i rozumnego człowieka. Wychowany bowiem w prowincjonalnym miasteczku amerykańskim, tułał się przez długie lata po swoim kraju w poszukiwaniu pracy. I tak pełnił kolejno funkcje zecera, pilota statku na Missisipi, był wreszcie poszukiwaczem złota w Newadzie i Kalifornii.

Potem, kiedy już pewien czas przepracował w małym miasteczkowym dzienniku i dał się poznać jako cięty i dowcipny autor humoresek — ruszył w podróż po Europie. Podróże te, podobnie jak wszystkie doświadczenia zebrane przy wykonywaniu różnych zawodów, stały się właśnie szkołą życia i wielką pomocą w pokazywaniu ludzi oraz wydarzeń w książkach Twaina. Twain odkrywa w nich prawdę o cierpieniu ludzkim, ucisku, sprawiedliwości i niesprawiedliwości. Odkrywa również wartość uśmiechu w najcięższej nawet doli.

Kto czytał „Księcia i żebraka”, kto czytał „Przygody Tomka Sawyera” i „Przygody Hucka”, ten wie, jak świetnie potrafił tu autor odróżnić człowieka złego od dobrego, głupiego od mądrego, chytrego od prostodusznego. Ludzi tych opisuje tak żywo i prawdziwie, jakby

pragnął, by czytelnicy poznali ich dobrze i w swoim własnym życiu nauczyli się rozpamiętywać ich i oceniać według wartości, nie z pozorów. Kogóż z nas czytelników Twaina, nie ostrzeże straszliwy przykład Jana Kantego, upodłonego przez pijaństwo o nędzę? Któż z nas zapomni szlachetnego rycerza Milesa Hendona? Któż z nas nie zechce spotkać go w życiu?

To, co mocno wiąże nas z książkami Twaina — to złoty humor autora, jego nieustanny dowcip, stosowany jako znakomita broń przeciw przygnębieniu. Przyrodzona wesołość prowadzi Twaina często do kpin z bliźnich, a i z siebie, samego także.

Czy wiecie, jak Twain napisał kiedyś swój życiorys? Najpierw żartobliwie rozprawił się ze wszystkimi swoimi rzekomymi przodkami, na końcu powiedział o sobie tak:

„Urodziłem się bez zębów i pod tym względem Ryszard III miał wyższość nade mną. Urodziłem się jednak bez garbu i pod tym względem miałem przewagę nad nim.”

Tak jak to często bywa z ludźmi niezwykłymi, o Marku Twainie krążą liczne i zabawne anegdotki.

Podobno kiedyś Twain zachorował i leżał w szpitalu. Leczenie przepisane przez lekarza polegało głównie na diecie, czyli wystrzeganiu się obfitego i ciężkiego jedzenia. Pewnego popołudnia, po spożyciu mikroskopijnych dań na obiad, Mark Twain zawezwał pielęgniarkę i poprosił ją o znaczek pocztowy. Kiedy pielęgniarka zapytała, czy ma zamiar pisać list, Twain odpowiedział:

— Nic podobnego! Ale skorom sobie tak dobrze podjadł, to teraz mogę chyba... poczytać.

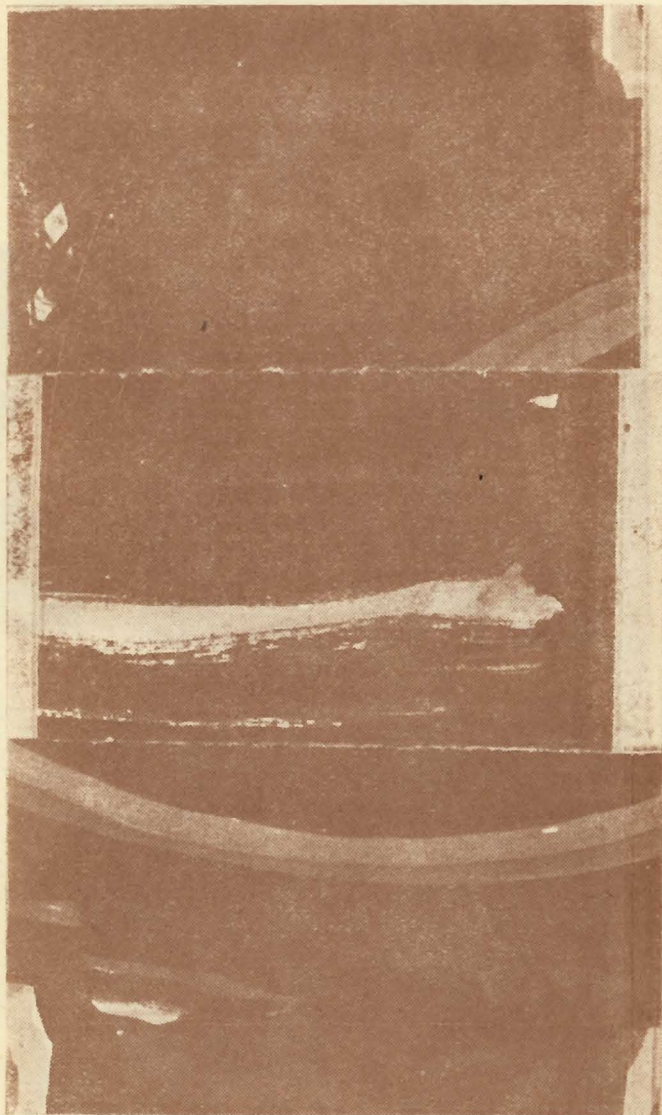
W. Ż.

KONKURS

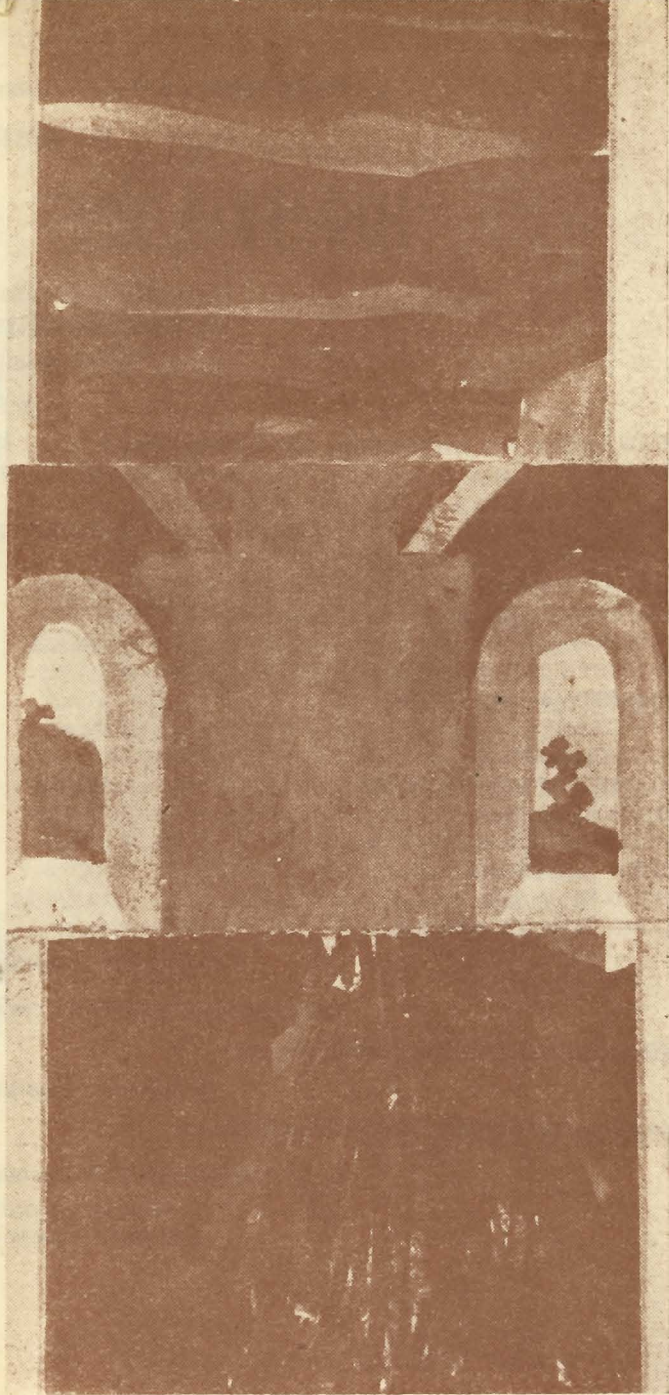
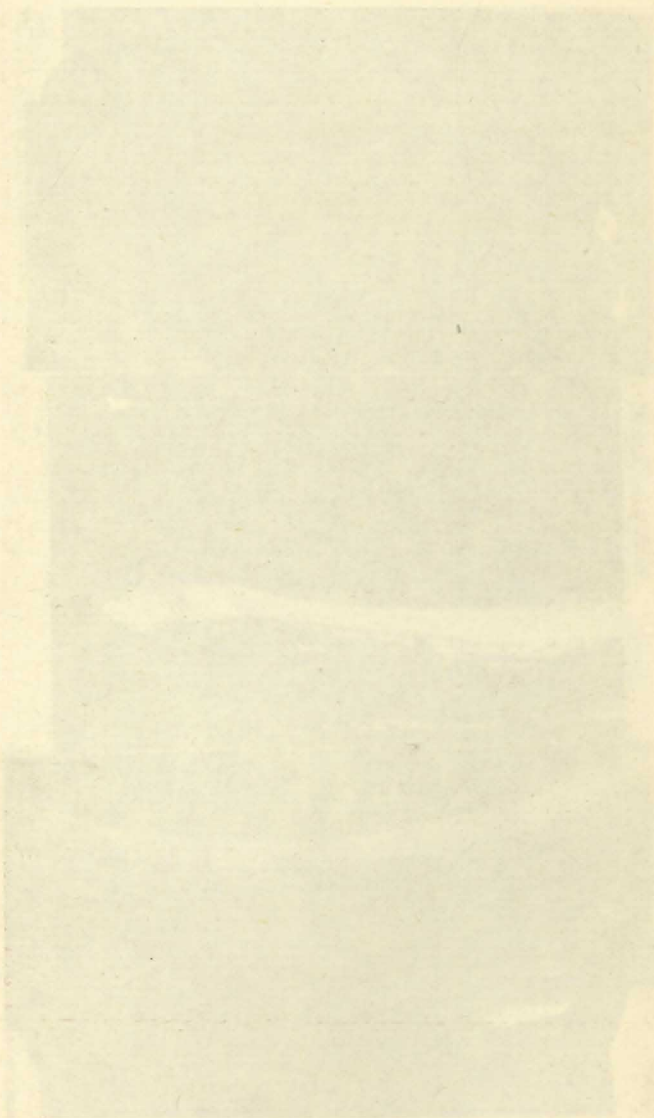
1. Z odcinków złóż całość dekoracji.
2. Napisz jaki to obraz (czy u Króla Henryka VIII czy scena koronacyjna).
3. Jak się nazywałeś?
4. Ile masz lat?
5. Do której chodzisz szkoły i klasy?
6. Jaki zawód ma twój ojciec?
7. Jaki zawód ma twoja matka?
8. Czy lubisz po raz drugi oglądać tę samą sztukę?
9. Jaka sztukę lub jaką powieść przeczytałeś przez ciebie chciałbyś widzieć na scenie teatru?

Zestaw teraz odcinki na arkuszu papieru rysunkowego (blok nr 2) tak, aby tworzyły obraz dekoracji. Odpowiedz na wyżej podane pytania i złóż z tym arkuszem w Sekretariacie Teatru im. Stefana Jaracza przy ul. Kilińskiego 45. Teatr ogłosi kiedy odbędzie się losowanie konkursowe, na którym zostaną rozlosowane wśród uczestników konkursu nagrody za trafne rozwiązanie.

TO SĄ ODCINKI,
KTÓRE NALEŻY WYCIĄĆ
I ZŁOŻYĆ Z NICH DEKORACJE

TO SA ODGINKI
KTÓRE NALEŻY WYCIĄĆ
I WPOZYC Z NICH DEKORACJE

Dyrektor i Kierownik Artystyczny — KAROL BOROWSKI

MARK TWAIN

KSIĄŻĘ i ŻEBRAK

(The Prince and the Pauper)

WIDOWISKO DLA MŁODZIEŻY

w adaptacji *Ludwigi Żylińskiej*

O S O B Y :

EDWARD	ZOFIA GRABSKA	LADY ST. JOHN . . .	KRYSTYNA ŁAPIŃSKA
TOM	ALICJA KRAWCZYKÓWNA (PWST)	LADY SEYMOUR . . .	ALICJA ZOMER
OJCIEC ANDRZEJ	LEONARD ANDRZEJEWSKI	KRÓL HENRYK VIII . .	KONRAD ŁASZEWSKI
JAN KANTY	LUDWIK BENOIT	ARCYBISKUP	ANTONI LEWEK
HALABARDNIK I	HENRYK STASZEWSKI	SĄSIAD	RYSZARD BACCIARELLI
HALABARDNIK II	ZYGMUNT NOWICKI	KUTERNOGA	JÓZEF ŁODYŃSKI
PACHOLEK	KRYSTYNA ŁAPIŃSKA	KOBIETA Z BANDY . . .	ZOFIA MOLICKA
KOBIETA Z PROSIAKIEM KOBIETA POSADZONA	JANINA RZAŚA	JACK	JERZY ĆWIKLIŃSKI
O CZARY	LENA WILCZYŃSKA	HUGO	MAREK SOBCZYK
PRZECHODZIEN	JERZY SZPUNAR	WŁÓCZĘGA I	LEONARD ANDRZEJEWSKI
KOBIETA PRZECHODZIEN	JANINA STASZEWSKA	WŁÓCZĘGA II	JERZY SZPUNAR
MATKA TOMKA	LEOKADIA PILARSKA	WŁÓCZĘGA III	CZESŁAW PRZYBYŁA
KSIĘŻNICZKA ELŻBIETA	ALINA JURKOWSKA	MILES HENDON	BOGUSŁAW SOCHNACKI
LORD HERTFORD	JANUSZ MAZANEK	PAŻ DO BICIA	MAGDALENA NOWAKOWSKA
LORD ST. JOHN	RYSZARD BACCIARELLI	PAŻ	ZOFIA MOLICKA
LORD TOMASZ SEYMOUR	JERZY ĆWIKLIŃSKI	SĘDZIA	CZESŁAW PRZYBYŁA
		SZERYF	ZYGMUNT NOWICKI
		KSIĄŻĘ NORFOLK . . .	MAREK SOBCZYK

LUD, DWORZANIE, BANDA, PAZIOWIE

Inscenizacja, dekoracje i reżyseria: STANISŁAW CEGIELSKI

Choreografia: FELIKS PARNELL

Muzykę dobrała: ZOFIA ŁOSAKIEWICZ

Kierownictwo literackie: JAN KOTT

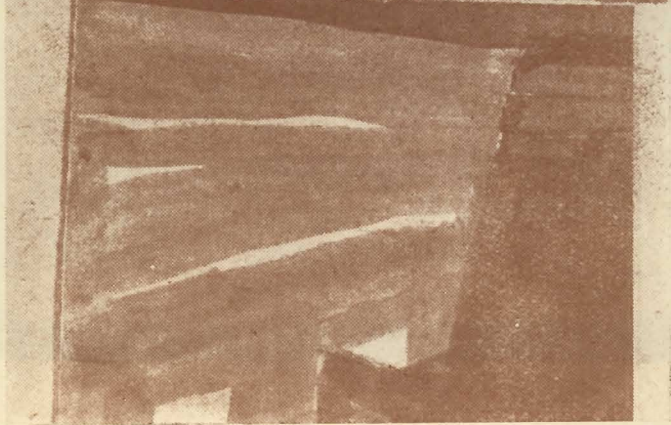
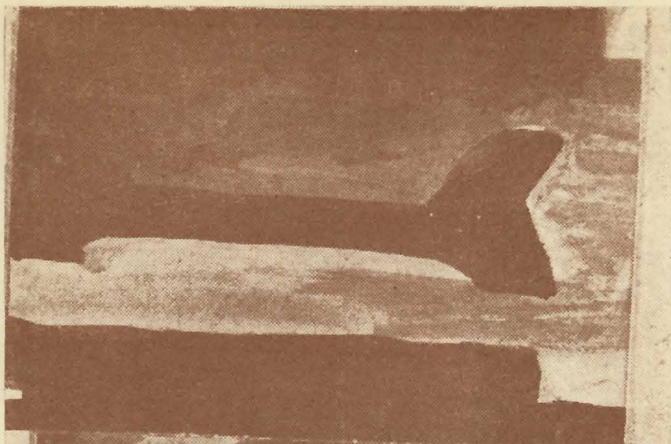
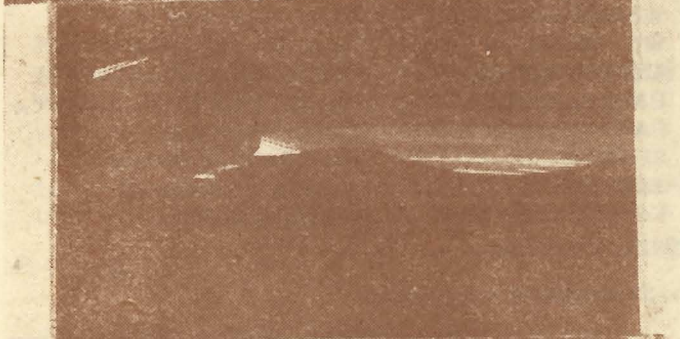
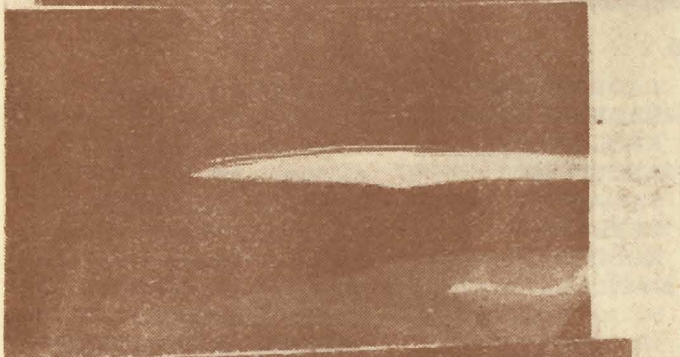
Asystent reż.: RYSZARD BACCIARELLI

Widowisko prowadzi: JANINA STASZEWSKA

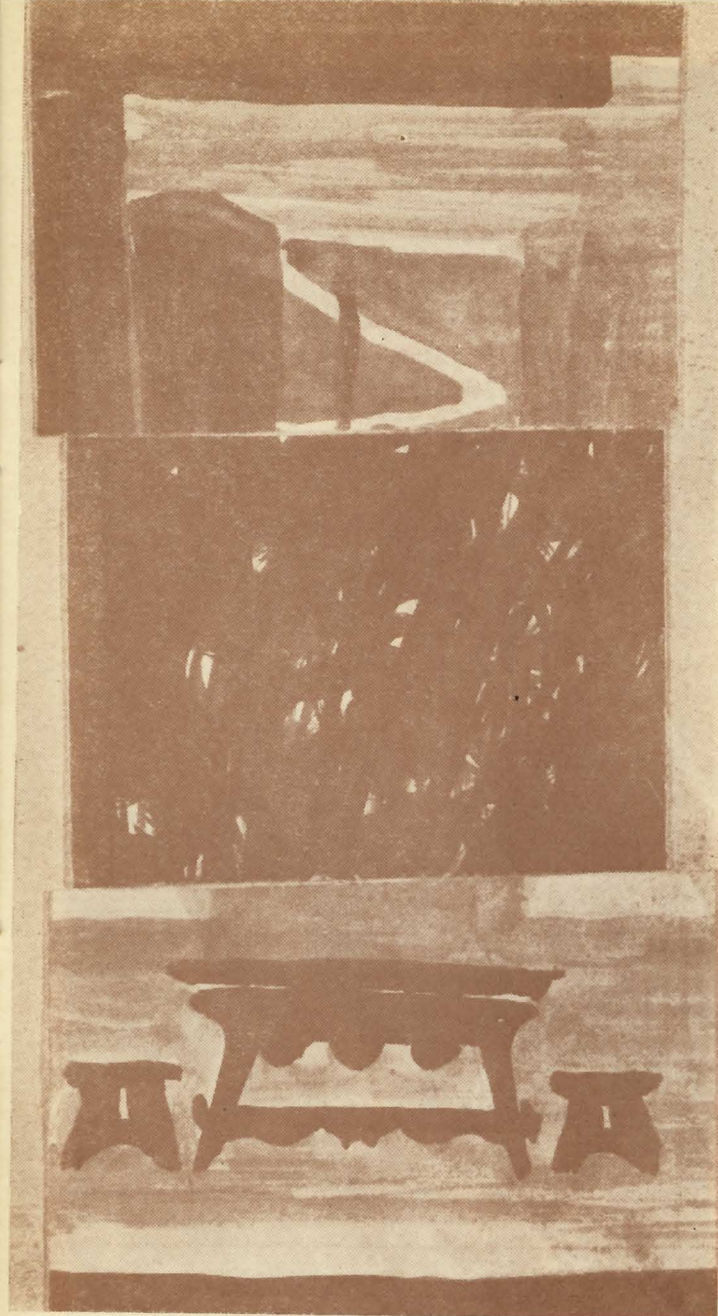
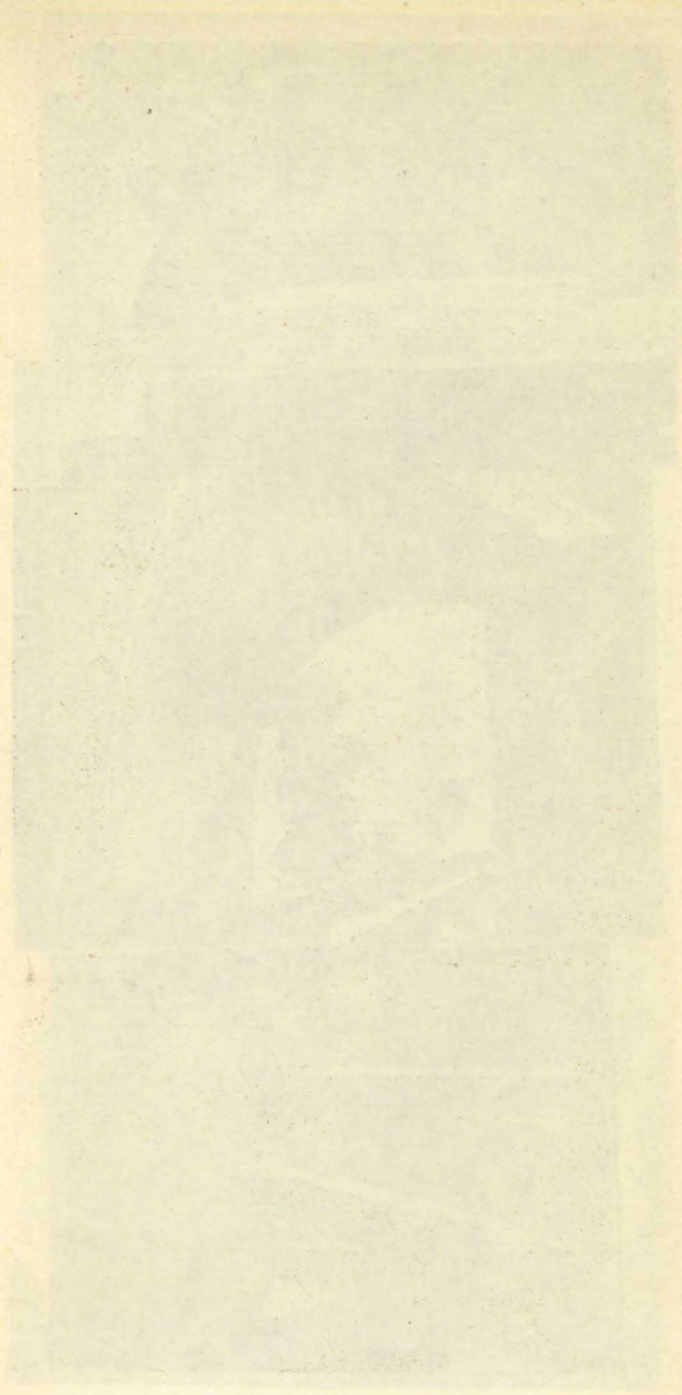
Przygotowanie szermiercze: JÓZEF URBAŃSKI

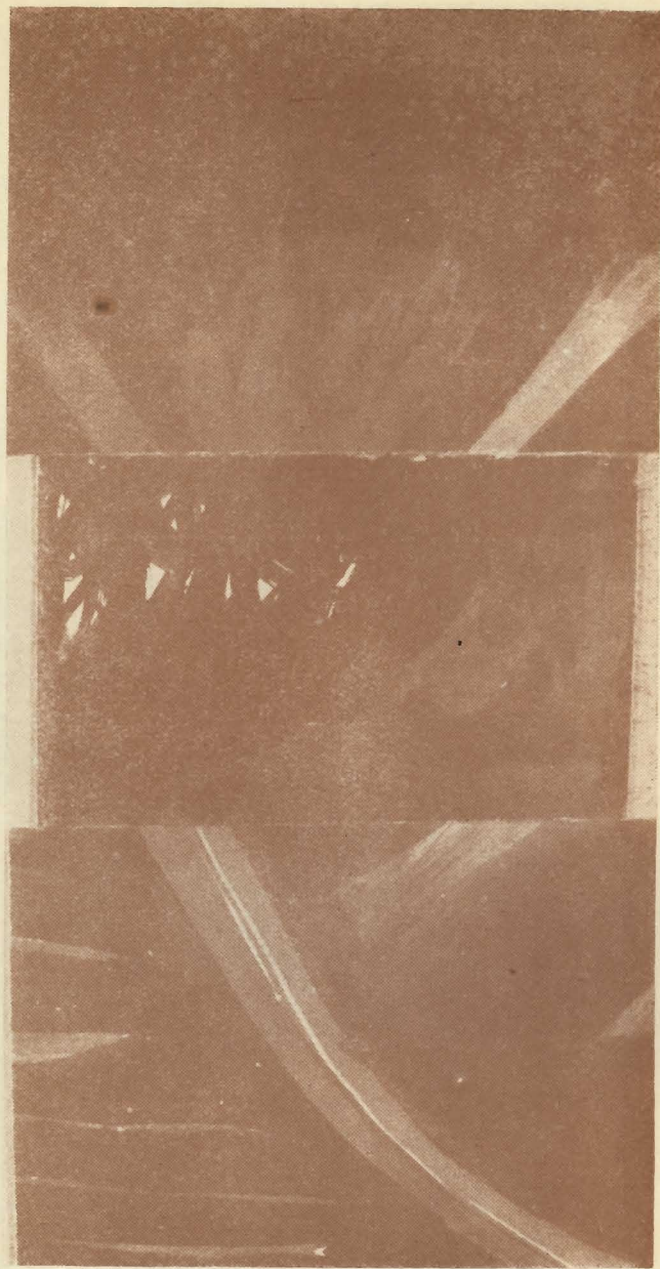
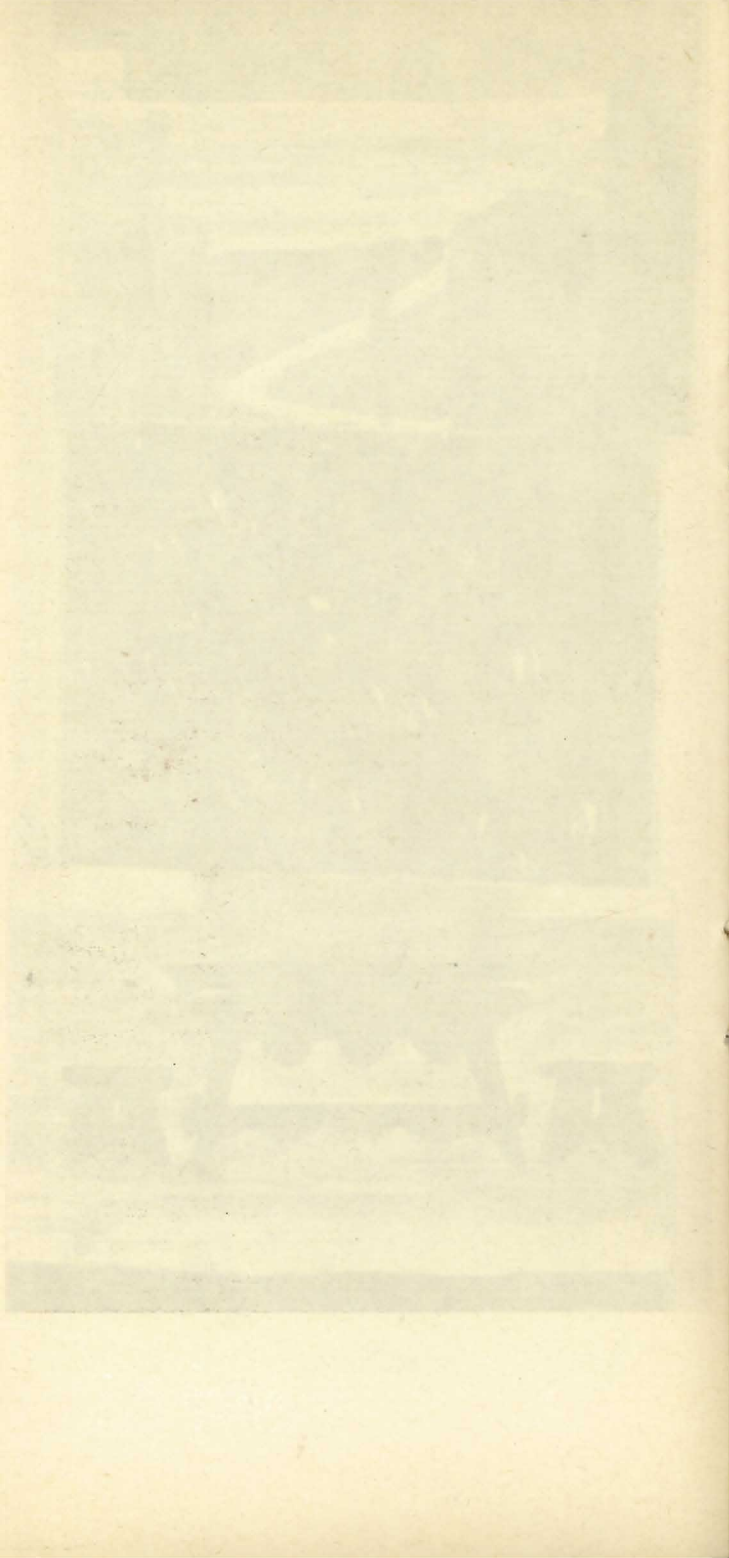
Premiera w dniu 15 stycznia 1959 r.

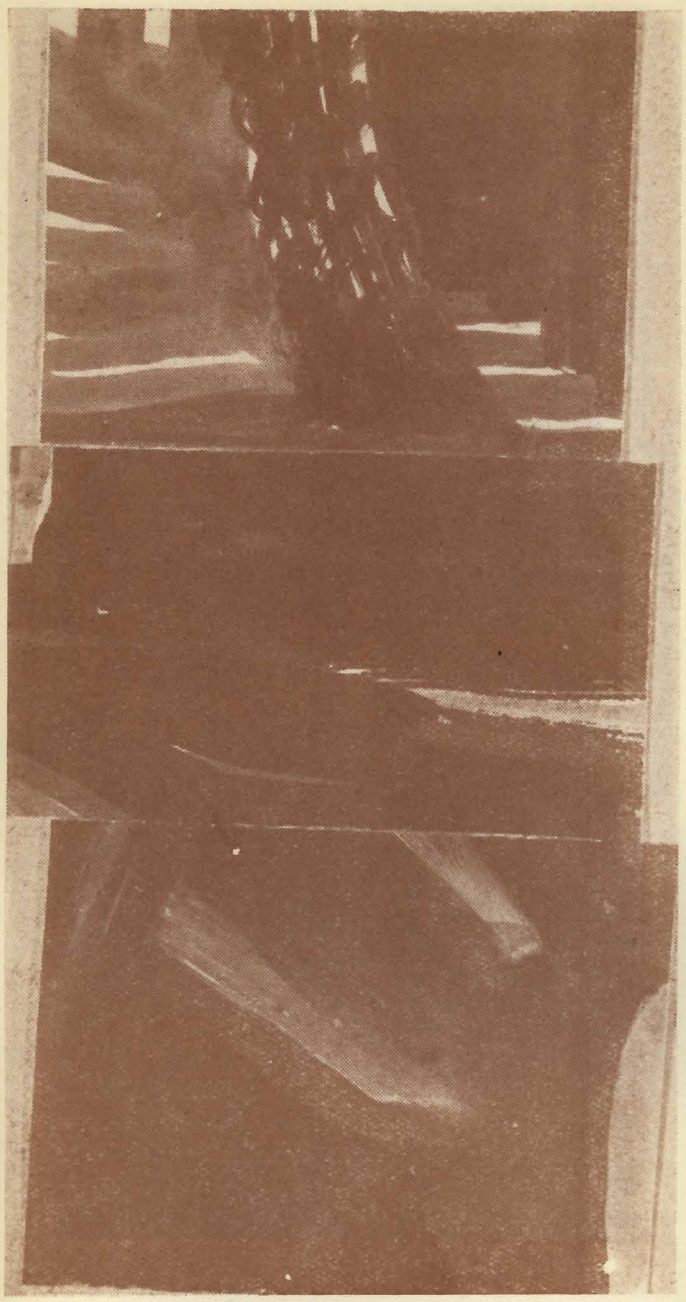
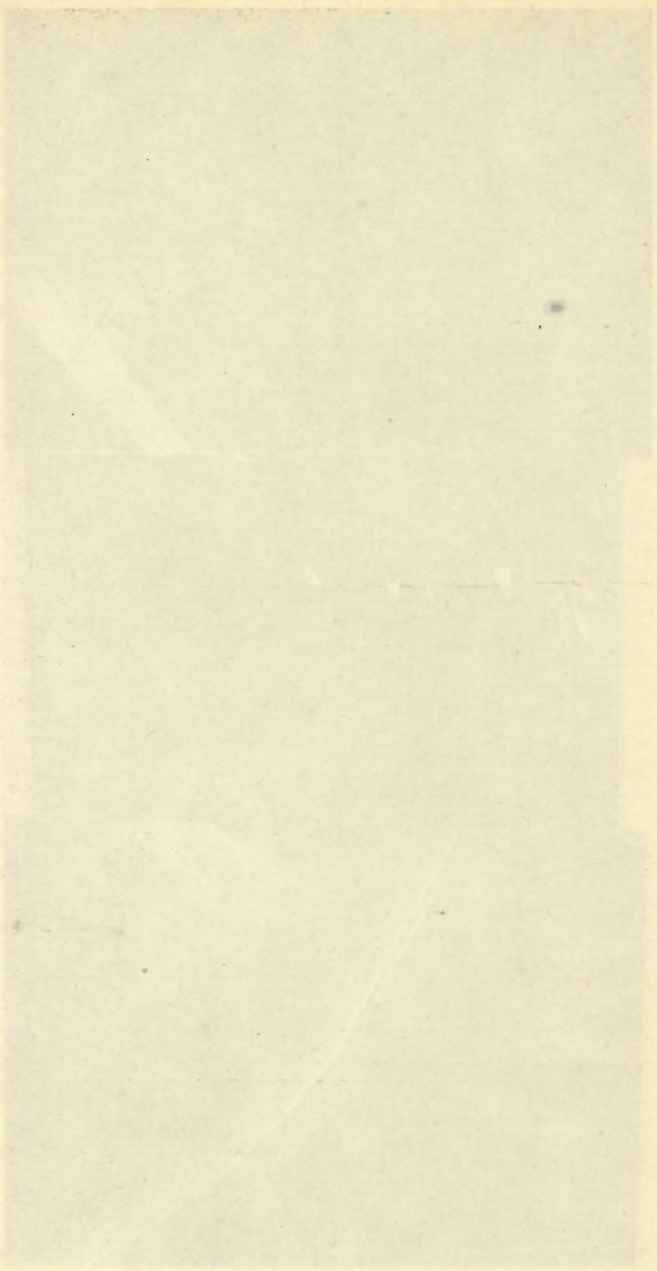
Wicedyrektor — SABINA NOWICKA

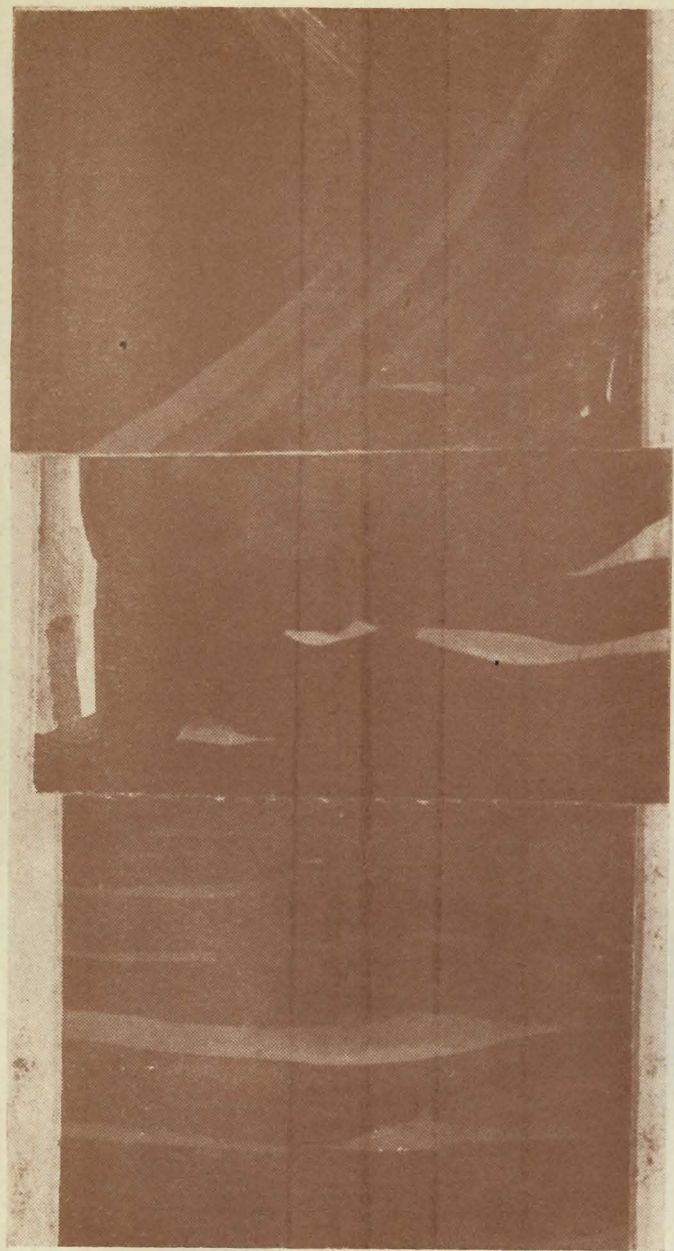
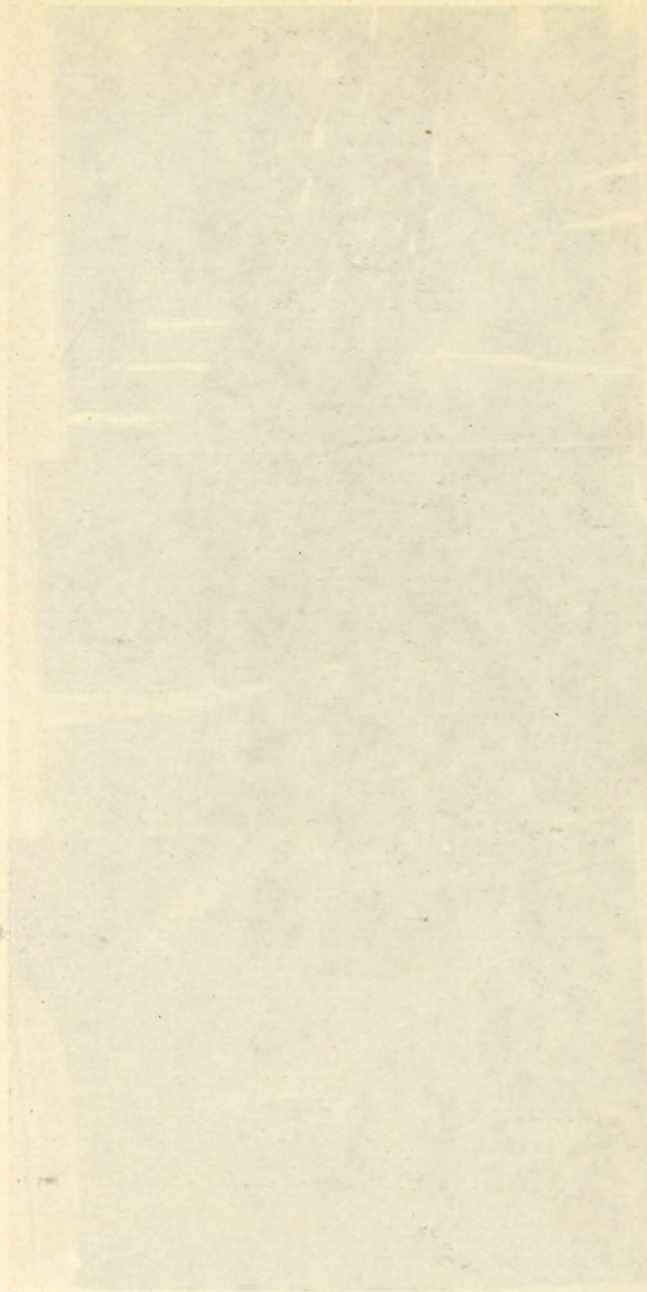

Cena zł 2,50

„Prasa“, Łódź. Zam. 15. I. 59. S-7/10

